

[Tange.]

pe. Man har styr på sagerne, og der er ikke de store problemer med at kontrollere. Det er i virkegheden sådan, at fiskerne vil føle det som en æressag, at man selvfølgelig betaler dette beskedne beløb for at opnå de store fordele, der bliver ved, at der virkelig kommer fisk i vore vandløb, så der er noget at gå op i og noget at fiske efter. En af de bedste fritidsinteresser, folk kan have, er jo lyst- og sportsfiskeri. Folk kommer ud i naturen, de får motion, og de kan oven i købet få en fangst med hjem, som ikke bliver overhældt med rød farve og destrueret. Den går ind i husholdningen. Det er jo ikke, som når man kommer hjem med de store sendinger med rødspætter og torsk, at de pludselig kommer på én gang, så fabrikkerne ikke kan overkomme at behandle fiskene og man ikke kan nå at få dem solgt og fordelt rundt omkring til forhandlerne. Sådan er det ikke med de fisk, der fanges af sports- og lystfiskere, de går alle sammen direkte ind i forbruget.

Det eneste, man kan bebrejde dette høje ting, er, at loven ikke er indført for mange år siden, for jeg tror, det vil blive en lov, der virkelig vil blive til glæde for lystfiskerne, og det er jo netop lystfiskerne, der selv kommer til at betale for at få fiskene udsat.

Hr. Otto Mørch var inde på, at den, der nyder glæden ved sports- og lystfiskeriet, han må også betale. Vi ser inden for fremskridtspartiet med glæde på denne udtalelse fra hr. Otto Mørch. Vi mener, at man bør gå meget længere. Vi mener også, at de, der nyder det kongelige teater, må være dem, der betaler, og at de, der nyder at brygge øl og lære andre ting under loven om fritidsundervisning, selv bør betale. Det er netop et princip, vi i fremskridtspartiet går stærkt ind for, at de, der har glæden af en ting, også må være med til at betale. Jeg kan ikke se andet, end at dette lovforslag om fisketegn er et skridt i den rigtige retning; det er et princip, vi burde føre meget længere ud i andre af livets forhold, sådan at det er dem, der har glæden af en ting, der også må være med til at betale for den.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg takker de ordførere, som har givet tilslutning til lovforslaget. Jeg er naturligvis klar over, at der er en lang række detaljer i forslaget, som egner sig bedst til udvalgsbe-

handling, og jeg kan da give tilsagn om, at vi fra fiskeriministeriets side vil medvirke i det omfang, det ønskes, i dette udvalgsarbejde og svare på en lang række af de spørgsmål, som naturligvis vil blive rejst.

Må jeg sige til hr. Wichmann Madsen, at jeg forestiller mig ikke, at denne ordning nødvendigvis ligesom jagttegnsordningen skal ledsages af en forsikringsordning. Med mit kendskab til våben og fiskestænger vil jeg nok sige, at jagtvåben er betydelig farligere for mennesker, end fiskestænger er; selv om man selvfølgelig kan være uheldig med krogene, så er det nok alligevel ikke det omfang, ulykkerne får, når det drejer sig om fiskeri.

Hr. Wichmann Madsen var ligesom andre ordførere inde på spørgsmålet om yderligere administration og vanskeligheder ved overvågning. Jeg har siddet under denne debat og lyttet lang tid til, hvad der er blevet sagt i den retning, og har gang på gang tænkt på jagttegnsordningen, som jo intet menneske her i landet drømmer om at pille ved. Jagtfonden, som administrerer de midler, jagttegnsordningen indbringer, betaler selv udgifterne, og der er ikke mange administrationsomkostninger for staten ved denne ordning, fordi de pågældende jægere, som løser dette jagttegn, selv betaler, ligesom det er meningen, at fisketegnsløserne selv skal betale de udgifter, der er forbundet med administrationen af denne ordning.

Hr. Ove Jensen påstod, at forslaget gav øgede offentlige udgifter. Det bliver i hvert fald i et meget behersket omfang. Hr. Ove Jensens lidt krampagtige modstand kulminerede med, at han med tårer i øjnene omtalte den 10 års dreng, som stod med en pilekvist. Hr. Ove Jensen indrømmede først, at drengen selvfølgelig ikke var omfattet af loven, men sagde så, at det blev han såmænd nok, og så argumenterede han herudfra. Hvis man har så vanskeligt ved at finde argumenter imod lovforslaget, så skulle man da vist have bedt en anden om at være ordfører i den pågældende sag.

Hr. Bilgrav-Nielsen rejste spørgsmålet, om ikke fiskeriministeren har midler til rådighed. Jo, 50.000 kr. om året er stillet til ministerens rådighed til de formål, som også skulle opfyldes med denne lov. Vi giver hvert år bevillinger, som opfylder denne ramme, men det er ikke hvert år de bliver